

Урежда
редакционен
комитетъ

Абонаментъ 150 лев
за странство 300 лев
Приематъ се обя-
вления

ПРОБУДА

Отговорен
редакторъ
Н. Атанасовъ

Редакция и Адми-
нистрация Печат.
„ПРОГРЕСУЛЪ“
— СИЛИСТРА —

Redacția și Adminis-
trația „Progresul”
Siliștră

„PROBUDA” | Седмичен вестникъ за политика и обществени знания | Ziar Săptămânal

НАШИТЪ ИСКАНИЯ КАТО МАЛЦИНСТВО

IV

УЧИЛИЩЕТО

Първото нищо следъ хлѣба е образованието
Далтонъ

Образованието е най-силния факторъ въ общественото развитие. То е, което ще създаде една постоянна и непрекъсната връзка между широкитѣ народни маси и науката въ най широкъ смисълъ на думата. Образованието е, което ще даде възможностъ на широкитѣ народни маси да подобрятъ своя поминѣкъ, да повдигнатъ своето благосъстояние, да подобрятъ своя животъ и го доближатъ до оня, който ще имъ даде право да бждатъ въ реда на културнитѣ човѣци. Чрезъ образованието само съвременнитѣ човѣци ще могатъ да си гарантиратъ по вече хлѣбъ и по широка свобода. Ето защо е оправданъ стремежа на всички обществени класи следъ голѣмата свѣтвна война да се стремятъ да придобиватъ децата имъ все по голѣмо образование. Другъ въпросъ е, че това образование ги тика все въ една посока въ общественния животъ—все къмъ държавнитѣ служби. Това е недостатъкъ на образователната система, по която се реди образователното дѣло въ страната, но въ никакъ случай не е, и не може да бжде недостатъкъ на самото образование. Истинското образование може само да организира усилията на отдѣлнитѣ човѣци и да имъ даде правилна насока въ създаване на подобра и по свѣтло бждеще за човѣчеството. То не може да бжде врагъ на правилното обществено развитие, ако чрезъ него се създаватъ човѣци на творческата работа, а не само държавни служители.

Образованието се добива въ училищата и основата на цялата образователна система е все пакъ първоначалното училище, до което само иматъ достъпъ децата на широкитѣ народни маси. Въ тѣзи учили-

ща децата на грамадното мнозинство отъ народа ще добиятъ грамотностъ и отъ организацията и начина, по който ще се ограмотятъ тѣ, ще зависи и бждещето на тѣхнитѣ животи. Крайната целъ на първоначалното учение е да се ограмотятъ напълно всички деца, които ще минатъ презъ тѣхъ. А пълна грамотностъ значи да се създадатъ трайни и постоянни връзки между бждещитѣ работници на страната и литературата, която има за целъ популяризирането на знанията и сръчноститѣ, които иматъ връзка съ човѣшкия поминѣкъ. Само такава грамотностъ би имала значение за доброто бждеще на народа и само чрезъ нея биха се оправдали голѣмитѣ средства, които се харчатъ за поддръжане на първоначалнитѣ училища.

Отъ такава грамотностъ е лишено българското население въ Нова Добруджа. Правятъ се усилия, харчатъ се и средства, наистина, за ограмотяването и на българскитѣ деца, но всичко отива напразно, защото обучението имъ се води на езикъ, който е непонятенъ за тѣхъ и тѣ презъ всичкото време до като трае обучението имъ оставатъ глухи за онова, което би разширило ума имъ, обогатило опитността имъ и би създадо връзки съ литературата, която ще има значение за подобрене на поминѣкъ имъ.

Българското население е ученолюбиво. То имаше въ всѣко селище свое, въ пълната смисълъ на думата свое, училище, за което се грижеше и което ценеше като първа необходимостъ за бждещето му. То и днесъ не е престанало да цени училището като институтъ, въ който се създаватъ условия за неговото правилно развитие, но е край-

но огорчено, че не може да изпита благотворното му влияние. Не може да изпита облагитѣ на училището, защото децата, свършили курса на учението си, скоро забравятъ всичко, което са могли да научатъ, защото нѣма връзкитѣ, които биха ги накарали да продължатъ учението си и следъ като напуснатъ училището. Така една голѣма частъ отъ населението въ държавата остава назадъ въ своето развитие, а заедно съ това и немоцно въ стопанско отношение. Такавото население, е само тормозъ за правилното развитие на държавата и тя е длъжна да прави по голѣми жертви за него.

Една отъ най голѣмитѣ жертви, каквато държавата е длъжна да направи за правилното развитие на таковото население е да му осигори достатъчно и правилно образование. Ще бжде такова образованието, когато се дава на малчиниятъ езикъ, на който детето, а по сетне и възрастния работникъ, е свикналъ да мисли и ще продължава да мисли и за въ бждеще, защото отъ всичко друго езикътъ най мѣлко се отива на единъ народъ. Нека за това бжде добъръ примѣръ българското население отъ Стара Добруджа, което и следъ половинъ столѣтие не е могло да бжде по-малко въ езика си.

Училище на малчинъ езикъ за българското население въ Румелия ще бжде истинска благодѣл за него. То добре би оценило това и не само би го окрило въ неговото развитие, но и силно би го привързало къмъ общото отечество. Въ това направление е турско добро начало съ гласуването на чл. 7 въ закона за задължителното държавно първоначално училище. Съ този членъ държавата се задължава да нареди обучението да се води на матерния езикъ на децата, които са болшинство въ населеното мѣсто.

Възможно е този членъ отъ закона да е добилъ истинско значение за другитѣ малцинства въ държавата, но по отношение на българ-

ското население, той остава безъ никакво значение, защото нѣма нито единъ случай, когато обучението въ държавно училище въ българско селище да се води на малчиниятъ езикъ на децата.

Мѣлко се коренятъ предразсъдѣцитѣ на хората, още по мѣлко се създаватъ новитѣ разбирания по отношение на държавното устройство и особено, когато се отнася до третиране на инороднитѣ малцинства, по тѣзи мѣлкотини само ще увеличатъ нашата настойчивостъ да искаме да се гарантира и за българското малцинство правото да се учатъ децата му на малчиния си езикъ. Ние напомняваме, че това му право е гарантирано и съ международни договори, които Румелия е подписала, а съ това е и поела задължение да ги одѣлва. Ние смятаме, че това ще се наложи толкова по поеститѣ задължения по международни договори, колкото и отъ добре разбиратѣ интереси на Румелия. Ние твърдо вѣрваме, че тѣзи интереси скоро ще се съзнаватъ отъ болшинството на ония, които взематъ участие въ уредбата на държавата и тѣ са, които ще наложатъ да бжде изоставена сегашната система на обучение и се даде пълна възможностъ на българското население да се учатъ децата му на повнѣтъ езикъ.

Интересни разкрития

Бившиятъ посланикъ на Съединенитѣ Щати въ Берлинъ, Джерардъ, въ една своя декларация по въпроса за репарационитѣ плащания твърди, че следъ 8 или най-много 10 години Германия ще престане да изплаща годишнитѣ вноски на плана Жигъ, и че притежателитѣ на облигациитѣ Жигъ никога не ще могатъ да взематъ паритѣ си. Тази декларация е предизвикала голѣмо възмущение средъ финансовитѣ и политическия кръгове въ Ню-Йоркъ и Вашингтонъ. Всѣки денъ носи все нови извѣстия, че основитѣ върху които е съграденъ миръ се рушатъ и ще рушатъ.

ДВЕ ГОДИНИ НАЦИОНАЛЪ ЦАРАНИСТКО УПРАВЛЕНИЕ

Само преди няколко дни се излъчаваша две години откакто националната царанистката партия пое управлението. Голѣми бѣха надеждитѣ и силна бѣ радостта на цѣлния трудещи се народъ, още по-голѣми бѣха тѣ на Добруджанци. Нама въ 10-годишна опозиционна борба нац. царанисткѣ говорѣха само за право и редъ и бѣха въ първѣтѣ редове на борбитѣ за потапяна свобода?

Голѣми бѣха надеждитѣ на добруджанци. Отъ тѣхъ тѣ очакваха преди всичко да се създаде законност и за Добруджа, да спре преследването на мѣстното население, особено българското, да се признае правото имъ на собственост върху земятѣ, които отъ столѣтиѣ сѣ почита съ потѣта на дѣди и прадѣди.

Добруджанци, твърди въ своитѣ надежди, дадохъ подкрепата си безрезервно. Правителството пожелъа бѣлскави изборни резултати, каквито никѣде другаде въ кралството.

И въ първѣтѣ дни на новото управление гласувалитѣ добруджанци за нац. царанистката партия сѣмо можеха да ходятъ съ вѣднѣната глава: военното положение бѣ премахнато, цензурата адигната, добруджанецѣ считанѣ като пълноправни граждани на държавата си, македонцитѣ обезоружени и явно умислени, че сѣ загубили подкрепата на властѣта за тормозене на мѣстния жителъ и казйничене съ неговата собственост и надъ всичко това избрана комисия за проучване и измѣнение изобщо закона за Нова Добруджа и частно отъ дѣла, които урежда собственостѣта.

Всѣка партия поела властѣта се назабавя, губи своята, обаятелностъ като често пакъ отстапва отъ ви-

соко издигнати принципи и прокламирана борба. И нац. царанистката партия въ своя централенъ органъ правителството и мѣстнитѣ административни власти не можаха да избѣгнатъ тази зѣла участъ на властѣщата партия. Не минаха много месеца и много отъ изѣщата трѣнаха по отдавна отпаканата пѣтека. Нанстина, военното положение и цензурата не се върнаха, обаче на мѣстния добруджанецъ почна да се гледа пакъ като на чужденецъ, да се тормози и не зачита нито собственостѣта му, нито гарантираната му отъ конституцията свобода. Неправилни арестуваня, придружени съ дълги разтакания и побой за изтрѣвяне желани декларации ставаша почти пакъ съ система. Доймущларъ е най-бѣсния примѣръ: Македонцитѣ се наново въоръжиха. Всичко това тукъ на мѣстна почва.

А отъ центъра още по-голѣмо разочорование. Цѣла година и половина добруджанецѣ бѣ залягванѣ, че справедливитѣ му искания да бѣде признатъ за добъръ собственикъ надъ работената отъ него земя ще бѣде удовлетворено, за да се дойде до измѣненieto, което само прѣкъ хвърля въ очи. Само едно донесе то: правото на нѣколко стотини земедѣлци неподдади навреме декларации да ги подадатъ сега. Даденото обаче съ едната рѣка се взима съ другата. Измѣненieto даде правото на държавата да апелира решения, които апелирани бѣ пропуснала да направи въ срокъ. И тя апелира нѣколко хиляди такива.

Въпроса за културнитѣ ни и училищни свободи и сега съ нищо не се промѣни. Много обещавани законъ за малцинствата отново се забрави.

И все пакъ единъ погледъ върху това що бѣше преди две години и това що е днесъ у насъ е достатъченъ да ни утѣри, че сега добруджанецѣ въ правово отношение е малко по-добре отколкото тогава. Това, безспорно, се дължи на борбата която той води за защита на своитѣ граждански свободи и високо заявяванитѣ искания за право и редъ въ родния му кѣтъ.

Нѣка това ни служи за добъръ урокъ!

ТУРЦИЯ

Турция наново започва да става предметъ на особено внимание отъ страна на сѣседѣ и по-далечни държави. Ней правитѣ мили очи отъ много страни, а това показва, че се готвятъ нови групировки на народитѣ въ юго-източна Европа.

Въ началото на този месецъ, Ангора, новата столица, бѣ посетена едновременно отъ двама министри председатели, отъ този на Унгария, Графъ Бетленъ и на Гърция — Венизелосъ, придруженъ отъ Министра на външнитѣ работи Михалакопулосъ. Това едновременно посещение самитѣ посетители обесняватъ като случайностъ и безъ никаква политическа подлѣдка: Графъ Бетленъ предъ турската телеграфна агенция искава голѣмото си задоволство отъ разиѣната на възгледи съ Изметъ паша, турскиятъ министъръ председателъ, и Теворикъ Руджи бей, министъръ на външнитѣ работи. Разговоритѣ били водени въ духъ на тѣсно приятелство. Всички политически и стопански въпроси, които засѣгатъ дѣйтѣ страни сѣ били разгледани подробно при впечатлението, че съществува еднаквостъ въ възгледитѣ на дѣйтѣ страни и

за това намира естествено да се закрепятъ връзкитѣ между дѣйтѣ братски страни. Той добавилъ, че Турция и Унгария иматъ общи интереси и сѣ безспоренъ факторъ за мира и политическото равновесие. Следъ това, при завършването си, Графъ Бетленъ въ Будапеща предъ весникаритѣ прави нови изявления и повторно отрича каквато и да е политическа тенденция на посещението си. Като отговорилъ на разитѣ въпроси, зададени му отъ весникаритѣ, той е казалъ, че не е отишълъ въ Турция да завързва приятелство съ Русия, но да започне Турско-Унгарскитѣ връзки, а що се отнася до мисията му, която му приписватъ нѣкои весници, за създаване блокъ между Италия, Гърция, България, Унгария, Австрия и Германия е било въпросъ само на пророчество, а той съ такива въпроси не се занимавалъ. Никой отъ сключенитѣ договори нѣмалъ подобенъ смисълъ, нито подобна насока.

Плутуването на грѣцкия министъръ председателъ Венизелосъ едва ли нѣмало да бѣде катастрофално за държавния строй на Гърция. Следъ заминаването му се разкрили заговори, на чело на които е стоялъ Папгалосъ, бившия диктаторъ на Гърция, съ участието на много видни военни лица. Заговора е билъ насоченъ толкова противъ Венизелосъ, колкото и противъ отиването му въ Ангора и помиренето съ Турция. Заговора не успѣлъ, но Венизелосъ е успѣлъ да сключи нѣколко договора съ Турция, съ които смѣта, че е ликвидиралъ съ много спорни въпроси, които сѣ спирали отношението между дѣйтѣ държави. Преговоритѣ сѣ водени при голѣма сърдечностъ и взаимна (следва въ 3-та страница)

Изъ списание „Българска Мисълъ“

Л. Стояновъ

ПОБЕДА

РАЗКАЗЪ

Ново Сеново е горе, на открито; вижда се отдалечъ — небето го мѣла отъ всички страни. Бѣлитѣ му къщи съ червени покриви сѣ заляпали върху синия лазуръ като детски играчки. Най-висока е черквата; тя размахва своя заостренъ дървенъ кръстъ тъй застрашително, като да е той въ рѣката на Господа. Невесело скрѣтъ вѣтровѣтъ есенъ, и зине сѣвѣжкия вѣвѣнци затрупватъ пѣтищата. Но затуй лѣте всичко е спокойно, всичко почива въ сладка дърмѣлива тишина. Стара мѣнастирска гора надича почти въ самото село, отстранѣ по хълмоветѣ се дилѣтъ тучни дивади, пасатъ

стада, времето лежи неподвижно. По-надолу изъ хълмоветѣ зрѣтъ лозя, нужно е вино за сватби и веселби по голѣми празници. Хората тукъ сѣ набожни, животѣтъ е тежъкъ, а виното удава грижитѣ. Дори цигуларя Ляло е на голѣма почитъ. Той свири играежки съ невѣроятна изкуство: ту извива цигуларката задъ гърба си, ту я слага на главата си, безъ да събрѣка пѣсенята. Съ една дума, весело се живѣе въ Ново Сеново.

А ето го Старо Сеново, долу въ пропастьта. Годинитѣ сѣ гризали скалитѣ и сивъ нѣкъ е покривалъ изгризаното, а то си е стояло долу,

скрито отъ очитѣ на облацитѣ и отъ погледа на събѣтѣнитѣ. Потулено между остри каменни върхове, въ него се слиза по тѣсна пѣтечка, по която едва стѣпва конско копито, стрѣмни и криволичеща, увиснала надъ дълбока рѣка, чийто глухъ шумъ се дава въ непрекъснато и страховито ехо. Леденъ дѣлъ вѣе отъ всички страни, сѣкашъ съвѣталище на зли сили. А като слѣзешъ долу, душата ти заливява, притисната отъ тѣснотата на хоризонта и отъ бързотечността на времето. Орлово гѣздо, тукъ никогѣ не е замърквалъ нѣзвѣститъ, никогѣ ходѣка не е възнасилъ моления къмъ Аллаха. Съ блѣди изпити лица, хората иматъ видъ на смъртници. Сериозни, съ изразъ на дълбока грижа, тѣ се борятъ съ камѣнитѣ за насѣлѣния хълбѣ, а могатъ

ли камѣни да хранятъ? Нерадостъ се живѣе въ Старо Сеново, сякашъ се показва надъ скалитѣ сѣва къмъ пладѣи и скоро следъ това се прехвърля на другата страна. Надъ селото лежи вѣчна сѣнка, невидимото и постоянно присѣтѣта на смъртѣта.

Земята не дава плодъ. Тукъ-тамъ дивни сѣкви по склоноветѣ, мѣрва въ рѣжъ и невѣрствна царевича Рѣдки воденици край рѣката вѣтѣтъ левнѣо перки, претопарени гарѣнца се клатушкатъ къмъ сѣ разтворени алѣваници зѣлатъ, пуси и плеснавали. Но пошемъ отъ сѣлитѣ иде глухъ плачъ на буха; вижда се какъ себе и по него лѣчни безучастни звезди. Кучѣвинѣтъ и тѣхния вой напомни ба за милостъ, а и зли духовѣ прѣставатъ да сѣкатъ изъ сѣ

ИЗБОРИ ВЪ БЪЛГАРИЯ

На 9 т. м. въ България се извършиха частични избори за окръжни съветници въ 48 околии. Насилия върху избирателите от страна на властта през време на изборите не сж отбелязани и резултатите не сж твърде насърчителни за правителството.

Отъ гласувалите 633,587 избиратели, правителството взема едва 276,358 гласа, 43 на сто, а опозицията — 357,229 гласа — 57 на сто. Победата на опозицията е явна. Нанстина, правителството намира да се утеши съ това, че против него сж гласували околните въ полето, където кризата отъ ниските цени на земеделските произведения е особено чувствителна, а за него били почти всички околии от планината, където хората ядехи ефтинъ хлябъ, но тази утеха едвали

(Продължение отъ 2-ра страница) довърше, както самъ Вензелосъ се е изразилъ, и били защитени интересите на всички, които сж интересували отъ разпространението на мира въ близкия изтокъ.

Голѣмните отстъпки, които сж направили Вензелосъ при ликвидирани спорове съ Турция, му се преписватъ като голѣма заслуга на предвидливъ държавникъ и виждатъ въ това залогъ за добро бъдеще въ отношенията между дветѣ държави.

Нанстина, всичко това съпада съ новите воинствени речи на Мусолини, които произнесе почти едновременно съ срещите въ Ангора и за това мнозина сж наклонили да видятъ въ това намѣсата на Италия. Близкото бъдеще ще разкрие до колко тѣзи подозрения ще се оправдаятъ.

би могла много да го обнадееди за близките общи законодателни избори, въ които страстите ще се изострятъ твърде много.

Опозицията не крие радостта си и нѣкой нетърпеливи първенци отъ нея, вече заявяватъ, че правителството трѣбвало да сж върни и новата власт трѣбвало да изхожда отъ опозицията, като въ центъра въ тази власт остане най силната партия т. е. тази която е получила най много гласове. А като вземе да се търси тази най силната партия, едвали ще се намѣри, защото всичъ 357,229 гласа сж събрани около 27 опозиционни листи, а следователно и толкова партийни групировки. Средно на всѣка групировка се падатъ по 13,250 гласа, та е много мѣлно да се намѣри най-силната партия, която да се постави въ центъра на новата власт. Това е, което прави опозицията не много настѣпателна и правителството не много обезкуражено.

България въ свои политически животъ винаги е страдала отъ голѣмата партийна раздробеностъ, но тази раздробеностъ особено много замѣчлива живота ѝ следъ голѣмата свѣтвна война. Тамъ винаги опозиционните партии водятъ преговори за сливане, или съвмѣстно действие противъ правителството, но никогато още тѣзи преговори не сж завършили съ успѣхъ. Обратното винаги е могло да се констатира, т. е. следъ продължителни преговори да се яви нова политическа групировка. И за сегашните избори се водиха дълги преговори за образуване трайни политически групировки, които и да могатъ да поематъ властта, но резултатите сж,

че въ изборите участваха 27 групировки, а следователно нито една не може да бъде силна и мѣлно би могла да бъде центъръ на нова власт.

Тази партийна разпокъсаностъ свидетелствува за много неща, но най неупорното доказателство е слабата култура и въ народните маси и въ партийните вожди. Много и страшни събития, които преживя тази несчастна страна отъ войната и следъ нея, не научиха никого на нищо хубаво. Дано за близките законодателни избори ги видимъ по сговорчиви.

По освѣтлението на града

Вече много месеци откато въ града се правятъ усилия да се модернизиратъ освѣтлението, като се създаде електрическа енергия която да послужи за освѣтлението и на града и на частните жилища. Обаче въ многото тѣзи месеци не е създадено почти нищо, или създаденото е просто подигравка съ най елементарните понятия за електрическо освѣтление, защото поставените на много мѣста вече електрически ламбички само мѣждукатъ и често пѣти трѣбва да имъ се поставятъ въ помощъ и газовите ламби.

За добиването на електрическата енергия инсталирани сж вече три мотора, общо съ 70 конски сили. Каква електрическа енергия ще произведатъ тѣзи мотори и ще бъде ли достатъчна за града, това е длъжна да знае общината и да бди да се дава свѣтлина, а не мѣждукане. Общината въ лицето на бившия си кметъ г-нъ Корбяну е подписала договоръ съ фирмата, която инсталира електрическото освѣтление, и съ това е поела задължение къмъ гражданите и въротно си е резервирала и права въ отношения-

та си къмъ фирмата, която права трѣбва да използва и бъде въ услуга на гражданите. Това е частича отъ нейната благоустроителна политика и върши престѣпление по отношение интересите на гражданите, като оставя заинтересованата фирма да реди освѣтлението на града, както диктуватъ само нейните интереси.

Страшна експлоатация се върши надъ гражданите, които прокарватъ електричество въ домовете и заведенията си. Тѣ сж задължени да купятъ материали само отъ заинтересованата фирма и отъ никъде другаде, тѣ плащатъ извънредно голѣми такси, за да добиятъ право да иматъ електрически токъ; тѣ плащатъ още много други такси на фирмата и за нѣколко си 3-4 ламбички и отъ десетина метра доведено електричеството се смѣкчатъ отъ гърба на гражданите отъ 5— до 6000 лей. Гражданите бързатъ да иматъ приятната и тагмична електрическа свѣтлина, като почти се надпреварватъ и неусетно платятъ касите на фирмата, а общината само гледа безучастно, като че ли това не се отнася за нейни задължения. Не може и да се извинява, че подписания отъ бившия кметъ договоръ съ фирмата не били пъленъ и не запазвалъ права за общината.

Тя има всичката възможностъ да поправи сторените грѣшки или да предизвика новъ договоръ, но небива да се държи пасивно по единъ въпросъ, който ангажира бъдещето на града и струва милиони на гражданите. Общината ще трѣбва да престане да крета следа събитията, а ще трѣбва да ги създава и направлява.

Плати ли си абонамента?

бродници и вандири, прескачатъ стобори и врати, и стѣпнали върху гърдите на спящия, думатъ го съ ненаситна и настойчива стрѣва. Въ нощните пазни пѣзятъ глухи стонове и като поже раздиратъ гърдите, Тѣй труденъ бѣ живота въ Старо Сеново.

Тази бѣ причината една частъ отъ селото да напусне старите огнища и да се засели горе, на билото на планината. Нищо не помогна: нито увещанията на старите, нито заплашванията на свещеника — преселението бѣ решено и то се извърши. Дотегнало бѣ на хората отъ болести, отъ нечистота, отъ осѣданостъ, оставиха спомени и предания и колкото бѣха надълбоко въ ямата, толкова по-високо излѣзоха, на открито, срещу облаците и бурите. Някой не отиде да изпрати пресе-

ленците: единъ по единъ се излизваха тѣ, споредъ както се гадѣха новите къщи. Така бѣ създадено Ново Сеново, чисто, спокойно, окъпано въ въздухъ и слънце, разтворено като свещена книга предъ лицето на небесата. И времето продължаваше да гризе скалите и хората растѣха и умираха, раждаха се и растѣха. И грижите поглъщаха хората — денъ следъ денъ, година следъ година, докле спомена за старото селище почна да се забравя. И когато се срещаша пѣтици отъ дветѣ села, изпращаха се само съ „добъръ денъ“ и „добра стига“, като че между тѣхъ имаше нищо общо. Тѣй бѣха се отчуждили, сѣкаш времето издигна между тѣхъ висока непроходима планина, покрита съ вѣченъ снягъ. Дори отбѣгваха да се срещнатъ, и ако случай-

но се срещнаха, отбиваха се по другъ пътъ. Ни една струна не бѣ останала да свързва сърцата на тѣзи плачевни отломки на стари патриархални родове.

Общи бѣха само гробищата. Тѣ стояха усамотени, надъ рѣката, долу въ Старо Сеново. Върху стрѣменъ каменистъ хълмъ, сѣкаш покатеренъ къмъ небето, лежахъ мъртвите тамъ свои вѣчни съни. Мѣлно се движеше кола въ тази пресечена мѣстностъ, затуй мъртвите се носѣха на раце. Синъ изпращаше баща си, старецъ — внуците си, смъртта повляше безразлично стари и млади. И когато отъ Ново Сеново се спущаше мъртвецъ, носенъ върхо яките рамена на негови близки или приятели, въ Старо Сеново бивше камбана, и нейния протяженъ звънъ звучеше като при-

мирителенъ зовъ между враждуващи села. Какъ стана, че се запази тази връзка между тѣхъ — връзка по скоро за мъртвите отколкото за живите — това никой не би могълъ да каже. Може би гласътъ на земята, той ги събираше въ тази обща люлка. А може би защото не бѣха помисляли върху това: не бѣха посмѣли да помислятъ, отъ онзи неволентъ и безотчетенъ страхъ който вдѣхва мисълта за мъртвите и тѣхния таинственъ животъ.

Въ всичко друго тѣ бѣха врагове. Старо Сеново завидваше на Ново Сеново за простора, чистотата и слънцето, а Ново Сеново не можеше да прости на Старо Сеново голѣмните му пасища, горите и старото му скрито злато. Безцелна, но неудържима вражда, въ нея имаше всички тайности на ковар-

ИЗБОРИТЪ ВЪ АВСТРИЯ

Отъ пръвото изборно отъ година въ Австрия се вижда издана борба на и противъ демократизма. Главната политическа сила и водеща сила тукъ, азъ казвамъ, се счита за политическата партия на демократизма, особено отъ страна на Италия, подкрепяйки крайниятъ течения, законността и конституцията, които иматъ за целъ да запазватъ се безпоколебима борба противъ разсадването на същата държава. Тези борби въ Австрия се дължатъ да намѣри една добра политика въ политическата Австрия, да се даде трети отъ своите членове и да се представятъ една мисла държавата съ 7 милиона жители, отъ които два милиона само въ ерландия и Виена, съ въ австрийската конституция гарантира всички свободи на гражданите.

Последниятъ събития като че ли изглежда да свързватъ едно политическо на раздвоение днесъ. Правителството на Шарла д'Ордо дошло на власт следъ победата на Австрия-статъ въ Германия, въ началото на февруари въ Австрия. Обаче предъ смята, която представяла въ парламента социал-демократическата партия, не можѣ да наложи веднага диктатурата като унищожил конституцията и гарантите отъ ней граждански свободи, а това трѣбвало да стане по видима парламентаренъ редъ, чрезъ самия парламентъ. Затова борбата бѣ ожесточена и свършена съ третия отъ цѣла Европа. Обобща, сѣмѣше се, че Австрия е въ прѣла на граждански междоусобица война.

Правителството, което има за мисълъ въ водеща на демократизма, Шторберга, бѣ взело всички мѣрки за да се осигори изборната победа, сѣмѣше бѣ всички политически членове и административни органи съединили на лѣвата съ своя дѣлба на мисълъ, въ изборната се представя бѣ се сѣмѣше се възстановяване на да въ сѣмѣше въ джентъ на изборителъ. И въ нѣмѣ

отъ изборната борба издана на цѣло поражение.

Главната политическа на правителството соц. демократическата партия и издана действителна победителна. Тя се само е запазвала политическата се мислата въ разтурения парламентаризма, но е сѣмѣше единъ новъ и по се представяла въ новия парламентъ отъ 78 депутата.

Християнскиятъ консерватизъмъ, грѣхъ на сѣмѣше правителството, сѣмѣше бѣ мандата, а въ разтурения парламентъ сѣмѣше 73. Политикъ на бившия канцлеръ Шторбергъ е взелъ 19 мандата и християнскиятъ е взелъ 8 мандата. Комунитаристъ не можѣ да взематъ нито единъ мандатъ. Конституционни режими въ Австрия е сѣмѣше. Реалната е победена.

ИЗЪ ОКРЪЖА

С. Попинна

Изглежда въ началото на войско начинание въ селото. Дори, когато не го посочатъ като участникъ, той намѣра начинъ да се натрава и да биде на чело. Въ последно време е станало пужда да се избира комитетъ по номасирането и определяне на пасаже на селото. Него нѣкой не е сѣмѣше и избираа въ членъ въ таки комитетъ, но когато комитетъ се е избралъ и Шторбергъ се е издалъ членъ въ нея и дори е започналъ да се присвоява права, какъто отъ никого не е получавалъ. Той е започналъ да говори отъ името на комитетъ въ селото, които сѣмѣше отъ старото кралство и, които никога не сѣмѣше проявявали мисълъ да дѣлатъ своитъ интереси отъ тѣмѣ на селото, а сѣмѣше подъ влиянието на този учителъ, или пъкъ той отъ тѣмѣ име е ималъ мисълъ да имъ се даде отдалъ мисълъ само тѣмѣ. Това дошло на нѣкой отъ комитетъ и тѣмѣмѣ сѣмѣше да настояватъ за отдалъ пасаже. Това е много замислено работата и сѣмѣше изст-

решение, които по се въ интереса на разбирателство между колониста и мѣстни жители.

Този учителъ и при много други случаи сѣмѣше сѣмѣше си въ общитъ селена работи и сѣмѣше само сѣмѣше и сѣмѣше сѣмѣше противъ себе си. Не сѣмѣше по прякото противъ намѣмата на учителя въ обществени работи, но неговата намѣмата

трѣбвало да внесе само мѣръ и разбирателство между селенитѣ, но въ нѣмѣ случай не въ раздоръ. Добре бѣ било селенитѣ да намѣмѣте начинъ и не му даватъ възможности да сѣмѣше въ общитъ имъ работи. Тѣмѣмѣте сѣмѣше бѣ ги направилъ силна и уважата на раздоритѣ, като Шторбергъ, бѣмѣте оставалъ бѣмѣте репутатъ. Дано Попинна разбератъ въ по се прѣмѣ силата имъ.

ОТЗИВИ И БЕЛЕЖКИ

ИЗЪМЪ АБОНАТИТЪ

Скоро изоставя на ще навърши своята годишнина, а голѣмъ брой отъ нѣмѣте абонати още не сѣмѣше платили нито частъ отъ абонамента си. Не сѣмѣше загубилъ нѣмѣте, че ще сѣмѣше платятъ—въ това тѣмѣте нѣмѣте, но ги молимъ да сторятъ това частъ по скоро, за да не правимъ дългове по отпечатване и сѣмѣше дѣмѣше на вестника.

Смѣтаме, че вестника е потребенъ въ всяка българска къща, а потребителъ нѣмѣте се плаща и то на време. Администратора на вестника на Тодоръ Ст. Калчишкови издана седмична ще мѣмѣше по селата да събира абонамента и занесва новъ абонамента, нека всички се мадамъ и му унасятъ услуга въ престояването и движението му въ селата.

Законодателнитѣ тѣла

Тѣ се отиватъ днесъ, 15 того, единъ месецъ по-късно отъ опредѣления срокъ.

Като първа тѣмѣте работа ще биде следъ конструване на бюрата, разясняване отговора на триното сѣмѣше, върху което се предполага да се изкажатъ всички политически групировки, толкова повече че то ще изнесе най-бавния въпросъ економическата и финансовата криза и мѣмѣте, които правителството мѣмѣте да вземе за отстраняването имъ.

Бюджетътъ, най-важната работа, която има да гласува парламента, още не е приготвенъ, въпреки всички уверения, че щѣмѣте да биде готовъ

преди отиването на камарата. за да биде прочетенъ преди гласуването му отъ г-та депутатъ.

Желанието на Краля

Опозиционнитѣ депутати и сенатори, освенъ тѣмѣте, числени се въ групировката на Г-мѣте професоръ Н. Йорга, не взематъ участие въ законодателната работа на правителството, като протестъ противъ гласуването на административната реформа, която тѣмѣте сѣмѣше за непригодна въ нѣмѣте условия. Това отхвърстване, покрай другитѣ послѣствия, допринесе тѣмѣте много за влошаване и безъ това лошитѣ отношения между партиитѣ, особено тѣмѣте между нац-царенистката и нац-либералната партия. Тѣмѣте отношения изключватъ сътрудничеството между партиитѣ и възможността за коалиционенъ кабинетъ, въ който нѣмѣте се стреми Кралятъ и какъто, може бѣ, ще сѣмѣше при намѣмѣте на необратения законъ въ по-демократиченъ духъ.

За сменчаване отношенията между партиитѣ, какъто предполагатъ се бѣмѣше да донесе сътрудничеството имъ въ законодателната работа на камарата и сената, Кралятъ е отпратилъ апелъ въ нѣмѣте опозиционнитѣ шефове и по-важния водители да напуснатъ възраженията по отношение на изематъ участие въ законодателната работа на правителството. Апелътъ е преденъ чрезъ частния секретаръ на Краля. Всички, които той е посетилъ, сѣмѣше се отговаря на въпроса и мѣмѣше да се тѣмѣте отсѣмѣше, че цѣлата опозиция ще присъедини при отиването на законодателнитѣ тѣла.

статъ. Издана се и се убива; после отхвърстване на убийствителъ. И Камбаниа въ Старо Сеново бѣмѣше на смъртъ, и невинно въ джентъ се трупаха, като бѣмѣше въ нѣмѣте тресавици, убийствата на стражата мѣмѣше. Нѣмѣше време и се напича на крамъ. Тогавъ се бѣмѣше въ сѣмѣше, но мѣмѣше бѣмѣше отъ сѣмѣше, и нѣмѣше отъ другото сѣмѣше, трѣмѣше да се сѣмѣше мѣмѣше ду се. Крѣмѣте сѣмѣше си и се изкача по седмична. Сѣмѣше се отъ укоритѣ, за единъ отарелитѣ брѣмѣте, който можеше да се издѣмѣше отъ мѣмѣше. Сѣмѣше се мѣмѣше да гласува джентъ, които се сѣмѣше се мѣмѣше сѣмѣше сѣмѣше. Тѣмѣте сѣмѣше мѣмѣше, изкача се да и мѣмѣше, а мѣмѣше тѣмѣте сѣмѣше мѣмѣше.

Една сутринъ, въ боровата гора надъ Старо Сеново, спорна отъ паметъ и за които се водѣше неспоконенъ процесъ въ сѣмѣше, се чула удари на брада. Езото отъ сѣмѣше прѣмѣше шума въ сѣмѣше: тѣмѣте бѣмѣше сѣмѣше мѣмѣше за всѣмѣше мѣмѣше. Надаритѣмѣте Леко, старъ харамъ, бѣмѣше да види какво става тамъ. Едъръ, косматъ, сѣмѣше отъ мѣмѣше лице, изядено отъ ширѣмѣте, сѣмѣше студентъ и безчувственъ мѣмѣше, като всички сѣмѣше, нѣмѣше се изкача за горѣмѣте и скоро се загуби въ нея. Той прѣмѣше по мѣмѣше плетѣмѣте за мѣмѣше, отсѣмѣше се чува шумъ, и отдалѣмѣше отъ мѣмѣше сѣмѣше сѣмѣше Мечо отъ Нова Сеново, гърба му, широкитѣ му рамена и блѣмѣше на брадѣмѣте, които се издѣмѣше и после падна въ метаджия пужливостъ,

като закарваше дървото все по-дълбоко и по-дълбоко. Нѣмѣше стройни елки лежата повалени, а недалѣмѣше прѣмѣше коня му, който щѣмѣше да изнесе дърветата нагоре по стрѣмнината.

—Стои! извика Леко съ тонъ на властно презрение.

Мечо, който бѣмѣше човѣкъ добродушенъ и сѣмѣше неинклоненъ въ побовица, и понеже мѣмѣше официалната властъ, реши да разположи сѣмѣше добро свирения пѣмѣше.

—Трѣмѣше ми две-три греди, знаешъ, пъкъ рекохъ не сѣмѣше работата.

—Голѣмъ ли, малкъ, кѣмѣте ще реши. Нали знаешъ, че сѣмѣше забранено.

И добави още по-грубо:

—Хайде съ менъ.

Но като видѣ, че Мечо откачва пушката си, закарва на едно сѣмѣше

седно дърво, и че сѣмѣше не мисли да отстапва, хитринятъ Леко се престори на равнодушенъ, и като се отарѣмѣше и стана невидимъ, залегна. Сѣмѣше стори обаче и Мечо; така тѣмѣте двамата се дѣмѣше, скрити задъ широкитѣ джентѣ, готови да се унищожатъ. Дълго стояха тѣмѣте въ това положение, сѣмѣше стѣмѣше бѣмѣше възлѣмѣше на хоризонта. Най-после като реши, че опасния човѣкъ си е отишълъ, Мечо се джентъ отъ мѣмѣше си и започна да товари коня; после го поведе по плетката и взе да се изкачва по-посока на Ново Сеново. Внезапно единъ грѣмъ събуди гората; ехото се сѣмѣше и като камѣмѣте се търкулила по урангѣ, надолу кѣмѣше Старо Сеново. Следъ това отново настѣмѣше мѣмѣше, трѣмѣше мѣмѣше на планинитѣ, въ които пребивава Богъ. (Следва)